

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยนเรศวร*

สุกฤตา เล็งเข็ม^{a*}, สำราญ มีแจ้ง^b และเทียมจันทร์ ปานิชย์ผลินไชย^c

Factors Affecting Academic Achievement Of Dental Students,

Faculty Of Dentistry, Naresuan University

Sugitta Sengkem^{a*}, Samran Meejaeng^b and Teamjan Parnichparinchai^c

หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

^a คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ต.ท่าโพธิ์ อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000

^{b,c} คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ต.ท่าโพธิ์ อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000

* Corresponding Author. E-mail address: ichigo1888@hotmail.com

* งานวิจัยเรื่องนี้ ได้รับทุนสนับสนุนจาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตทันตแพทย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตทันตแพทย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร 3) ค้นหาปัจจัยที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตทันตแพทย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ชั้นปีที่ 4-6 ภาคเรียนปลาย ปีการศึกษา 2555 จำนวน 238 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปและปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตทันตแพทย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ชั้นปีที่ 4-6 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามด้านพบว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ เจตคติต่อวิชาชีพทันตแพทย์ ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน นิสัยในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และคุณภาพการสอนของอาจารย์ ตามลำดับ 2) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์กับตัวแปรอื่น ๆ พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.255 - 0.598 สามารถเรียงลำดับความสัมพันธ์จากมากไปหาน้อยได้ คือ นิสัยในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอน เจตคติต่อวิชาชีพทันตแพทย์ ความสัมพันธ์ในครอบครัว และความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน 3) ผลการค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) พบว่า ค่าตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด 6 ตัวร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.707 มีค่าอำนาจพยากรณ์ได้ร้อยละ 50 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์มีค่า 0.299 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์และตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 6 ตัว มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรงซึ่งสามารถนำไปสร้างเป็นสมการต่อไปได้ และปัจจัยที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นิสัยในการเรียน และคุณภาพการสอน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ 0.705 มีค่าอำนาจพยากรณ์ได้ร้อยละ 49.6 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.298 และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ที่อยู่ในรูปคะแนนดิบเท่ากับ -0.705 ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานตามลำดับ ดังนี้

$$Y' = -0.705 + 0.474X_3 + 0.283X_5 + 0.222X_1$$

$$Z' = 0.413Z_3 + 0.252Z_5 + 0.227Z_1$$

คำสำคัญ: ปัจจัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The purposes of this research were to 1) study factors affecting learning achievement of dental students, Naresuan University 2) study relationship between various factors with learning achievement of dental students, Naresuan University and 3) finding the best factors that affecting learning achievement and created prediction equation of learning achievement of dental students, Naresuan University. The sampling were 238 the fourth to sixth year dental students in Naresuan University. The variables in this research are achievement motivation, attitude toward the dental profession, behavior of learning, relationship with friends group, quality of teaching and family relationship. The instrument in this research were general information questionnaire and factors effecting to learning achievement questionnaire of dental students, Naresuan University. Data were analyzed by frequency, percentage, standard deviation, correlation coefficient, enter multiple regression analysis and stepwise multiple regression analysis.

The results shown as follow: 1) Factors affecting learning achievement of the fourth to sixth year dental students, Naresuan University are high level in overall. When considerate each side found that family relationship have high mean. The next are attitude toward the dental profession, relationship with friends group, behavior of learning, achievement motivation, and quality of teaching respectively. 2) The result of finding relationship between learning achievements of dental students, Naresuan University with various factors found that all of prediction factors have relationship statistically significant at the .01 level with learning achievements of dental students, Naresuan University. The correlation coefficient between 0.255 – 0.598. It can be sort of relationship descending are behavior of learning, achievement motivation, quality of teaching, attitude toward the dental profession, family relationship and relationship with friends group. 3) Enter Multiple Regression Analysis found that six variables could forecast the dental students by having the statistical significant at 0.05 level. A multiplied correlation coefficient equal to 0.707. The predictive power was 50 percent that have standard error of prediction was 0.299 that relationship between criterion variable and six predictive variables in linear relationship. Can be created to equation. The best actors affecting learning achievements of dental students were achievement motivation, behavior of learning and quality of teaching. A multiplied correlation coefficient equal to 0.705. The predictive power was 49.6 percent that have standard error of prediction was 0.298 and constants value of equation in form of raw scores was -0.705. It can be written prediction equation that factors effecting to learning achievement of dental students, Naresuan University in raw score and standard score sequence as followed:

$$Y' = -0.705 + 0.474X_3 + 0.288X_5 + 0.222X_1$$

$$Z' = 0.413Z_3 + 0.252Z_5 + 0.227Z_1$$

Keywords: Factors, Learning Achievement

บทนำ

อาชีพทันตแพทย์เป็นอาชีพเฉพาะทางในการให้การรักษาความเจ็บป่วยภายในช่องปาก โดยที่การตัดสินใจในการให้การรักษา นั้น ทันตแพทย์จะต้องอาศัยความรู้ ความคิด สติปัญญาและการฝึกฝน ซึ่งต้องใช้เวลาในการศึกษาถึง 6 ปี เพื่อที่จะได้รับความรู้และความเชี่ยวชาญที่เพียงพอต่อการให้การรักษแก่ผู้รับบริการ มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาที่ผลิตกำลังคนที่สำคัญแหล่งหนึ่ง ผู้ที่ผ่านการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยจะเป็นกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถพร้อมที่จะไปตอบสนองความต้องการ

และพัฒนาประเทศ และความสำเร็จในการจัดการศึกษาตามภารกิจที่สำคัญของมหาวิทยาลัยนั้น อาศัยการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ทั้งนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพของนักศึกษาที่สำคัญประการหนึ่ง เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม รวมทั้งประสบการณ์ซึ่งเป็นผลที่ได้มาจากการเรียนรู้ การฝึกอบรมและการสอน (เต็มศักดิ์ คทวณิช, 2548, น. 38) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังเป็นตัวชี้วัดคุณภาพของผู้เรียนที่ได้มาจากการประเมินความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน คณะทันตแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นคณะหนึ่งในอันดับต้น ๆ ที่มีนักเรียนต้องการเข้าศึกษามากที่สุด ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามาศึกษาได้นั้นต้องมีคะแนนสอบที่สูงและมีความสามารถในระดับหนึ่งเพื่อที่จะสามารถศึกษาจนจบหลักสูตรได้ แต่จากข้อมูลจากงานบริการการศึกษา คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่ามีนิสิตทันตแพทย์จำนวนหลายคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ไม่สามารถเรียนตามแผนการศึกษาตามหลักสูตรทันตแพทยศาสตร์ได้ อาจเนื่องมาจากปัจจัยหลาย ๆ ด้าน เช่น แรงจูงใจในการเรียน นิสัยทางการเรียน เป็นต้น เมื่อพิจารณาในปีการศึกษา 2555 มีนิสิตทันตแพทย์ระดับปริญญาตรีทั้งหมด 510 คน มีนิสิตที่ตกแผนถึงจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 24 ซึ่งเป็นนิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 1 คน นิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 26 คน นิสิตชั้นปีที่ 5 จำนวน 19 คน นิสิตชั้นปีที่ 6 จำนวน 77 คน จะเห็นได้ว่านิสิตที่มีปัญหาการตกแผนส่วนมากเป็นนิสิตในระดับชั้นปีที่ 4-6 หรือเรียกว่าระดับชั้นคลินิก ซึ่งสาเหตุที่ทำให้นิสิตตกแผนเนื่องจากไม่ผ่านการประเมินผลรายวิชาในชั้นปีนั้น ๆ ทำให้ต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่ไม่ผ่าน เกิดปัญหาการจบล่าช้า นับเป็นการสูญเปล่าทางการศึกษาทั้งในแง่ของเวลา การลงทุนและการวางแผนของคณะ ซึ่งการศึกษาทางการแพทย์จะต้องใช้งบประมาณลงทุนต่อหัวสูงมาก จากข้อมูลดังกล่าวเป็นที่น่าสังเกตว่านิสิตที่สามารถสอบเข้าเรียนคณะทันตแพทย์ ได้ต้องมีระดับสติปัญญาที่ระดับหนึ่ง ดังนั้น ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน่าจะมีปัจจัยทางด้านอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา ซึ่งเป็นไปทิศทางเดียวกับบัณฑิต บัญชีพัฒนา, สุธานันท์ โพธิ์ชาธาร, ธวัชรัตน์ ประจันตะเสน, สุภาวดี สุขมาตร, มลีนี ฤาษทุกุล และกฤษฎา นุรักษ์ (2549) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และคุณภาพการให้บริการของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน ความสัมพันธ์กับครอบครัว และเทคนิคการสอน เป็นปัจจัย

ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และนิพนธ์วรรณเวช (2550) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครู 5 ปี ระดับปริญญาตรี ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครู 5 ปี ระดับปริญญาตรี ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับปัญญา ชูช่วย (2551) ที่ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ นิสัยในการเรียน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากที่กล่าวมาในข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามีปัจจัยอื่นใดอีกบ้าง นอกเหนือจากปัจจัยด้านสติปัญญาที่จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตทันตแพทย์ ทั้งนี้ เพื่อจะได้นำข้อมูลจากการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพนิสิต เพื่อจะได้จบไปเป็นทันตแพทย์ที่มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตทันตแพทย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตทันตแพทย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. เพื่อค้นหาปัจจัยที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตทันตแพทย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

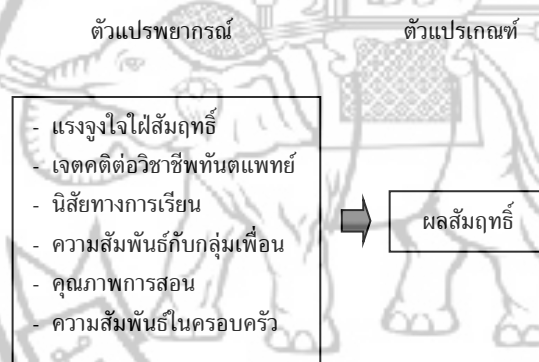
นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับขั้นสะสมเฉลี่ยซึ่งคำนวณจากผลคูณของจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับขั้นของทุก ๆ รายวิชามารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนเรียนทั้งหมดตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาถึงภาคเรียนต้น ปีการศึกษา 2555

สมมติฐานการวิจัย

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อวิชาชีพทันตแพทย์ นิสัยในการเรียน ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน คุณภาพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ชั้นปีที่ 4-6 จำนวน 268 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ชั้นปีที่ 4-6 ภาคเรียนปลาย ปีการศึกษา 2555 ที่จำนวน 238 คน โดยแบ่งเป็น นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 จำนวน 64 คน นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 5 จำนวน 53 คน นิสิตที่กำลัง

การสอน และความสัมพันธ์ในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

2. ปัจจัยบางประการ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อวิชาชีพทันตแพทย์ นิสัยในการเรียน ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน คุณภาพการสอน และความสัมพันธ์ในครอบครัว ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 6 จำนวน 121 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 7 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และเติมคำ ตอนที่ 2 ถึง ตอนที่ 7 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ประกอบไปด้วย ตอนที่ 2 เป็นการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับเจตคติต่อวิชาชีพทันตแพทย์ ตอนที่ 4 เป็นการสอบถามด้านนิสัยในการเรียน ตอนที่ 5 เป็นการสอบถามถึงความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ตอนที่ 6 เป็นการสอบถามด้านการจัดการเรียนการสอน ตอนที่ 7 เป็นการสอบถามถึงความสัมพันธ์ในครอบครัว

การหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้ผ่านการตรวจสอบด้านภาษาเบื้องต้นโดยที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) จำนวน 5 ท่าน และนำมาแก้ไข ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับนิสิตทันตแพทย์ชั้นปีที่ 4-6 คณะทันตแพทยศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2555 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นำแบบสอบถามตอนที่ 2 และ ตอนที่ 3 มาทดสอบหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อด้วยวิธีการหาค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) ได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.24 ถึง 0.75 และแบบสอบถามตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 7 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละตอนโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.83, 0.84, 0.84, 0.89, 0.92 และ 0.92 ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS) ดังนี้ ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทย มหาวิทยาลัยนเรศวร

โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ตอนที่ 3 วิเคราะห์เพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษา

1. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตทันตแพทย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ถึงชั้นปีที่ 6 ในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ เจตคติต่อวิชาชีพทันตแพทย์ ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน นิสัยในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และคุณภาพการสอนของอาจารย์ ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร รวมรายด้าน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n = 218		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.81	0.42	มาก
2. เจตคติต่อวิชาชีพทันตแพทย์	4.21	0.36	มาก
3. นิสัยในการเรียน	3.88	0.36	มาก
4. ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน	3.89	0.47	มาก
5. คุณภาพการสอน	3.69	0.37	มาก
6. ความสัมพันธ์ในครอบครัว	4.25	0.44	มาก
รวม	3.95	0.78	มาก

2. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์กับตัวแปร

อื่นๆ พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.255 - 0.598 สามารถเรียงลำดับความสัมพันธ์จากมากไปหาน้อยได้ คือ นิสัยในการเรียน

(X_3) ($r=0.598$) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) ($r=0.560$) (X_6) ($r=0.259$) และความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน (X_4)
 คุณภาพการสอน (X_5) ($r=0.485$) เจตคติต่อวิชาชีพ ($r=0.255$) รายละเอียดตารางที่ 2
 ทันทแพทย์ (X_2) ($r=0.394$) ความสัมพันธ์ในครอบครัว

ตารางที่ 2 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร		X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	Y
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	X_1	1.000						
เจตคติต่อวิชาชีพทันทแพทย์	X_2	0.478**	1.000					
นิสัยในการเรียน	X_3	0.498**	0.424**	1.000				
ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน	X_4	0.327**	0.331**	0.099	1.000			
คุณภาพการสอน	X_5	0.508**	0.351**	0.286**	0.334**	1.000		
ความสัมพันธ์ในครอบครัว	X_6	0.283**	0.356**	0.236**	0.423**	0.237**	1.000	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	Y	0.560**	0.394**	0.598**	0.255**	0.485**	0.259**	1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาเพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณเพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า 0.707 และกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด) มีค่า 0.500 แสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด 6 ตัวร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ร้อยละ 50 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์มีค่า 0.299 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์และตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 6 ตัว มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง ซึ่งสามารถนำไปสร้างเป็นสมการต่อไปได้

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณเพื่อค้นหาปัจจัยที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ นิสัยในการเรียน (X_3) คุณภาพการสอน (X_5) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.705 มีค่าอำนาจพยากรณ์ได้ร้อยละ 49.6 ($R^2 = 0.496$) มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 0.298 และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ที่อยู่ในรูปคะแนนดิบเท่ากับ -0.705 รายละเอียดตารางที่ 3

สามารถเขียนสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานตามลำดับ ดังนี้

$$Y' = -0.705 + 0.474X_3 + 0.283X_5 + 0.222X_1$$

$$Z' = 0.413Z_3 + 0.252Z_5 + 0.227Z_1$$

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตัวแปร		b	SE _b	β	t.	Sig.
นิสัยในการเรียน	X ₃	0.474	0.064	0.413	7.379*	0.000
คุณภาพการสอน	X ₅	0.283	0.063	0.252	4.470*	0.000
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	X ₁	0.222	0.061	0.227	3.642*	0.000
R = 0.705		R ² = 0.496		F = 70.298*		
SE _{est} = 0.298		a = -0.705				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า มีประเด็นที่สำคัญซึ่งผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ถึงชั้นปีที่ 6 ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้งหมด โดยความสัมพันธ์ในครอบครัวมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เนื่องจากความสัมพันธ์ในครอบครัว เป็นพฤติกรรมที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนิสิต หากครอบครัวมีความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ดี จะทำให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี เพราะครอบครัวจะช่วยส่งเสริมและสนับสนุน และคอยให้กำลังใจแก่นิสิต ดังที่สายสุนีย์ สว่างทรัพย์ (อ้างถึงใน ขวัญชัย สงวนพงษ์, 2546, น. 19) กล่าวว่า ผู้ปกครองสามารถช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น โดยการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนด้วยกลวิธีต่าง ๆ ให้การอบรมสั่งสอน ส่งเสริมให้นักเรียนก้าวไปสู่ความสำเร็จในชีวิตภายภาคหน้า รองลงมาได้แก่ เจตคติต่อวิชาชีพทันตแพทย์ ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน นิสัยในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังที่ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, น. 224-225) ได้ให้ความหมายของ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า เป็นแรงจูงใจที่บุคคลจะกระทำการสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีความเพียรพยายาม ที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ ซึ่งในการเรียนของนิสิตทันตแพทย์ในชั้นปีที่ 4 ถึงปีที่ 6 เป็นการฝึกปฏิบัติงานจริงกับคนไข้ในคลินิก ต้องอาศัยทักษะที่ได้จากการฝึกฝนและความชำนาญในการปฏิบัติ ส่วนหนึ่งที่จะทำให้ทำงานได้ดีนั้น นิสิตจะต้องมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ

เพื่อเป็นแรงผลักดันให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพื่อมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จ และอันดับสุดท้าย คือคุณภาพการสอน ซึ่งจากการตอบแบบสอบถามของนิสิตจะเป็นได้ว่า ในข้อข้าพเจ้าเคยได้รับคำชมเชยจากอาจารย์ และอาจารย์เป็นกันเองกับนิสิต มีระดับความคิดเห็นปานกลาง อาจเนื่องมาจาก จำนวนอาจารย์ที่คณะทันตแพทยศาสตร์ มีค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนนิสิต อาจารย์จึงมุ่งเน้นการสอนเพียงอย่างเดียว ทำให้มีปฏิสัมพันธ์ และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นิสิตน้อย

2. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตทันตแพทย์มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่พบว่า นิสัยในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอน เจตคติต่อวิชาชีพทันตแพทย์ ความสัมพันธ์ในครอบครัว และความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นิสัยในการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของเกชเตอร์ชัย และคณะ (2550, น. 448) ที่ได้กล่าวไว้ว่า นิสัยในการเรียนเป็นเทคนิคและวิธีการที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียน ช่วยส่งเสริมให้การเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นิสัยในการเรียนเกิดขึ้นจากการเรียนรู้และการฝึกฝน ซึ่งเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงและปรับปรุงแก้ไขได้ นิสัยในการเรียนจะมีเพิ่มมากขึ้นถ้าพฤติกรรมการเรียนได้รับความสำเร็จ ความพอใจหรือสามารถแก้ปัญหาได้ การกระทำนั้น ๆ ก็จะได้รับ การกระทำซ้ำอีกจนกลายเป็นนิสัยติดตัวไป และสอดคล้องกับอริยา คูหาและบัญญัติ ย่งยวน (2543, น. 14) ที่ได้สรุปไว้ว่าพฤติกรรมการเรียน เป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของมณฑารัตน์ ชูพินิต (2540, น. 87)

ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาตรี สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช แล้วพบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ McClelland (อ้างถึงใน อริยา คูหา, 2545, น. 16) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่ชอบทำงานที่มีลักษณะท้าทายความสามารถ บุคคลประเภทนี้จะเลือกงานที่ยากและท้าทาย มุ่งความสำเร็จมากกว่าการหลีกเลี่ยงความล้มเหลว ซึ่งในการปฏิบัติงานของนิสิตทันตแพทย์ บางครั้งนิสิตอาจจะต้องทำคนไข้หลายคน จึงจะสามารถผ่านการประเมินการปฏิบัติงานได้ ซึ่งนิสิตที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงก็จะมีคามอดทน พยายามทำให้สำเร็จ แต่นิสิตที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ เมื่อเจออุปสรรคก็จะทำให้ท้อแท้ จนอาจจะทิ้งงานไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ ศุภวรรณ พันธุ์ภักดี (2541, น. 63) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แล้วพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนรวมด้านความสามารถเชิงปฏิบัติการ อาจเนื่องมาจากผู้ที่สอบติดคณะทางการแพทย์ แต่ละคนต่างก็หวังว่า ตนเองจะจบการศึกษาทุกคน จึงมุ่งมั่นและปรับตัวให้เข้ากับการเรียน เพื่อให้ตนเองผ่านและจบการศึกษาไปได้

คุณภาพการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ Anastasi (อ้างถึงใน อารมย์ สนานภู, 2540, น. 17-18) ได้กล่าวไว้ว่า คุณภาพการสอนของครูเป็นปัจจัยที่ไม่ใช่สถิติปัญญาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคำกล่าวของอุทุมพร จามรมาน (อ้างถึงใน ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์, 2543, น. 21) ได้กล่าวไว้ว่า การผลิตบัณฑิตเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของนิสิตและการสอนของอาจารย์ ซึ่งการสอนที่ดีคือ การสอนให้นิสิตเรียนได้ดี มีวินัยในการเรียน มีกระบวนการคิดวิเคราะห์และสามารถสื่อสารกับคนอื่นได้ และสุภาพรณ โคตรจรัส (อ้างถึงใน น้ำเพชร สินทอง, 2541, น. 16) ได้กล่าวว่า คุณภาพการสอนเป็นองค์ประกอบทางด้านสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เจตคติต่อวิชาชีพทันตแพทย์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Bloom (อ้างถึงใน เอื้อมพร หลินเจริญ, สิริศักดิ์ อาจวิชัย, ภัรภา จันทรอินทร์, 2552, น. 17-18) ที่กล่าวว่า ลักษณะพื้นฐานด้านจิตพิสัยได้แก่ ความสนใจ และเจตคติ ต่อเนื้อหาที่เรียน เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้เพราะนิสิตที่มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพทันตแพทย์ จะมีความกระตือรือร้น ตั้งใจ และเห็นความสำคัญของการเรียน เมื่อเจออุปสรรคก็จะพยายามแก้ปัญหา เพื่อให้ผ่านพ้นอุปสรรคไปได้ ส่วนนิสิตที่มีเจตคติไม่ดีเมื่อเจอปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียน ก็จะทำให้ท้อแท้ ไม่อยากมาเรียน จนกระทั่งทำให้ผลการเรียนแย่ลง และสอดคล้องกับผลการศึกษาของขวัญชัย สงวนพงษ์ (2546, น. 71-72) ได้ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่าเจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับคำกล่าวของPrescott (อ้างถึงใน สนธยา เขมวิวัฒน์, 2542, น. 9) ที่ได้สรุปไว้ว่า องค์ประกอบทางความรัก ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดา และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว และองค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัว การอบรมเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้ ครอบครัวเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดนิตที่สุด ซึ่งเด็กที่อยู่กับครอบครัวได้รับการดูแลเอาใจใส่ และตอบสนองความต้องการในทางที่ถูก จะทำให้เด็กมีบุคลิกภาพที่ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมทางสังคมได้ดี การฝึกให้เด็กเป็นคนมีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา รู้จักแบ่งเวลา ไม่ย่อท้อต่ออะไรง่าย ๆ จะส่งผลดีเมื่อต้องเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัย และสอดคล้องกับผลการศึกษาของภูวดล เปี่ยมจาด (2550, น. 57) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคจุฬาภรณ์ (ลาดขวาง) จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า สภาพแวดล้อมทางบ้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาจเนื่องมาจากนิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 17-22 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีความต้องการทางสังคม ตลอดจนต้องการมีสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัย บุคคลที่นิสิตจะมีสัมพันธ์ภาพด้วย ก็คือเพื่อนที่เรียนในมหาวิทยาลัย หรือเพื่อนที่เรียนในคณะเดียวกัน ดังที่มานิ เกียรติกุล วัฒนา (อ้างถึงใน ประภาพรรัตน์ อ่ำประเสริฐ, 2552, น. 36) กล่าวว่า การคบเพื่อนและกลุ่มเพื่อน เป็นการพัฒนาทางสังคมที่สำคัญของวัยรุ่นอันจะเป็นพื้นฐานของการเป็นผู้ใหญ่ที่ดี ถ้านิสิตมีการคบเพื่อนที่มีคุณสมบัติที่ดีทางการเรียน ก็ย่อมเป็นตัวอย่งที่ดี และส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนที่ดี และมีประสิทธิภาพของนิสิตได้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีผลผลิตทางการศึกษาของเฮอเบิร์ท เจ. วอลเบอร์ก (Herbert J. Walberg, 1984, pp. 19-30) ที่ว่า กลุ่มเพื่อนเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลผลิตทางการศึกษา และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ขวัญชัย สงวนพงษ์ (2546, น. 71-72) พบว่า ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สังกัดกรมอาชีวศึกษา ทั้งนี้ ถ้านิสิตมีความสัมพันธ์กับเพื่อนที่ดี อย่างน้อยก็ทำให้รักการเรียน อยากมาเรียน เพราะจะทำให้นิสิตรู้สึกมีความสุขในการเรียน และถ้านิสิตมีความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนที่มีความตั้งใจเรียนและช่วยเหลือในเรื่องเรียนได้ก็ยิ่งจะทำให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

3. จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุด คือ นิสัยในการเรียน รองลงมาคือ คุณภาพการสอน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตามลำดับ ซึ่งปัจจัยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางบวกทั้งหมด และร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ร้อยละ 49.6

นิสัยในการเรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต อาจเนื่องมาจากในการเรียนรายวิชาคลินิกนิสิตต้องวางแผนการรักษาและให้การรักษากับผู้ป่วย ซึ่งนิสิตแต่ละคนจะได้ศึกษากับผู้ป่วยต่างกัน นิสิตจึงต้องชวนช่วยเรียนด้วยตนเอง และต้องฝึกการตัดสินใจ ซึ่งผู้ที่มีการวางแผนการเรียน เตรียมตัวอ่านหนังสือ หรือ

หาข้อมูลมาก่อน ก็จะสามารถประมวลความคิดเพื่อนำมาแก้ปัญหาและวางแผนการรักษาได้อย่างเหมาะสม ทำให้มีผลการเรียนที่ดีตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของมณฑาทิพย์ มณีโชติรัตน์ (2541, น. 56) ที่ศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า นิสัยทางการเรียนสามารถพยากรณ์คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับชั้นพรีคลินิกและคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรได้ เนื่องจากลักษณะในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของหลักสูตรทางการแพทย์จะจัดโดยใช้วิธีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก ดังนั้นนิสิตจะต้องมีพฤติกรรมการเรียนที่สอดคล้องกับลักษณะการเรียนการสอน คือ นิสิตจะต้องคิดและค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นนิสิตจะต้องมีการวางแผน มีความตั้งใจเรียน สามารถแบ่งเวลาเรียนให้เหมาะสมและทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จในเวลาที่กำหนด และสอดคล้องกับการศึกษาของวรรณิ อังสิทธิพูนพร (2544, น. 75) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปัจจัยด้านนิสัยทางการเรียนก็ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปนัดดา บุญพาวัฒนา และอัญรัตน์ วิเชียร (2551, น. 50) ที่พบว่า นิสัยการเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 (หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง) คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

คุณภาพการสอนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ซึ่งGood (อ้างถึงใน จุฑาทิพย์ชาติสุวรรณ, 2548, น. 9) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพการสอนว่า การสอนที่มีคุณภาพจะมีผลต่อการเรียนการสอนของนักเรียนช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น เพราะผู้สอนจะเป็นที่ปรึกษาและเป็นผู้ให้คำแนะนำให้แก่ นิสิตว่าควรให้การรักษายังไง ซึ่งคนไข้แต่ละคนก็จะมีการรักษาแตกต่างกันออกไป คนไข้บางคนมีโรคประจำตัว การให้การรักษาก็ให้ยา อาจมีผลกับคนไข้ได้ ซึ่งแครอลล์ (Carroll, 1989, pp. 26-31) ได้กล่าวว่า ถ้าคุณภาพการสอนต่ำจำนวนเวลาที่จำเป็นต้องใช้ในการเรียนรู้จะเพิ่มขึ้น ลำดับขั้นในการสอนควรมีการวางแผนมาอย่างดีและเป็นระบบ ผู้เรียนที่จะระบุได้ว่า งานการเรียนรู้นั้นคืออะไร และจะทำงานนั้นได้อย่างไร ทั้งนี้ คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มีการ

จัดการเรียนการสอนที่หลากหลายรูปแบบ เช่น การเรียนแบบบรรยาย การเรียนภาคปฏิบัติในห้องแล็บ การเรียนแบบสัมมนา การเรียนภาคปฏิบัติในคลินิก โดยทุกรูปแบบจะเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักคิด ตัดสินใจ รวมทั้งได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของปนัดดา บุญพาวัฒนา และคณะ (2549, น. 49) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และคุณภาพการให้บริการของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า เทคนิคการสอน สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เช่นเดียวกับ นิพนธ์ วรรณเวช (2550, น. 86) ที่ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครู 5 ปี ระดับปริญญาตรี ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก พบว่า คุณภาพการสอนเป็นปัจจัยทางตรงที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ดังที่ weiner (อ้างถึงใน รัชดา เบญจะอาแว, 2546, น. 67) ได้กล่าวถึงผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ตั้งใจทำงานดีกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำไม่ย่อท้อต่อความล้มเหลว ชอบเลือกทำงานที่สลับซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ นิสิตที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ ส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ จะมีลักษณะของการทำงานที่ไม่มีเป้าหมายหรือตั้งเป้าหมายง่าย ๆ เพราะกลัวความล้มเหลวในการทำงาน ซึ่งการเรียนในระดับชั้นคลินิก จำนวนรายวิชาที่นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนมีจำนวนถึง 57 รายวิชา โดยรายวิชาส่วนใหญ่จะเป็นการลงปฏิบัติงานในคลินิก ซึ่งนิสิตจะต้องทำงานที่ได้รับมอบหมาย เช่น ถอนฟัน 8 ซี่ ถอนฟันคุด 2 ซี่ ขูดหินปูน 5 คน อุดฟัน 8 ซี่ รักษาโรคฟัน 2 ซี่ ทำฟันปลอม 10 ซี่ ทำฟันปลอมทั้งปาก 1 คน โดยต้องทำงานให้เสร็จตามกำหนดจึงจะสามารถผ่านรายวิชานั้นๆ ไปได้ถือว่าเป็นการเรียนที่ค่อนข้างหนัก ทั้งต้องแข่งกับเวลา จนอาจทำให้เกิดความกดดัน ซึ่งนิสิตคนไหนที่ไม่มีความอดทน และความพยายามก็อาจทำให้เกิดความท้อแท้ แต่ถ้านิสิตคนไหนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงก็จะมี ความพยายามทำงาน

จนสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณัฐชา วัฒนวิไล, ภัสพร ตั้งใจกตัญญู, ริชชดา บรรจงมณี และขวัญใจ เลี้ยงวิวัฒน์ (2551, น. 133) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี กรณีศึกษา นักศึกษาคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 30.4 และสอดคล้องกับผลการศึกษานิพนธ์ วรรณเวช (2550, น. 86) ที่ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครู 5 ปี ระดับปริญญาตรี ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตะวันตก พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นปัจจัยที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงอย่างเดียวยังส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มีจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ นิสัยทางการเรียน คุณภาพการสอน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตให้สูงขึ้น จึงควรมีการส่งเสริม ดังนี้

1. ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมและกระตุ้นนิสัยทางการเรียนของนิสิตให้นิสิตเห็นความสำคัญของการเรียน วางแผนการเรียนและการลงทะเบียนเรียนของนิสิต อาจมีการจัดตัวก่อนเตรียมตัวสอบ เป็นต้น

2. ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรเร่งการแก้ปัญหาเรื่องอาจารย์ไม่เพียงพอ และจากการตอบแบบสอบถามในข้อการได้รับคำชมเชยจากอาจารย์ และเป็นกันเองกับนิสิต อยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าอาจารย์อาจจะมุ่งเน้นในการให้ความรู้ในวิชาชีพเป็นหลัก จึงไม่เน้นในเรื่องการเสริมแรง ดังนั้นควรจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการให้ความรู้ในเรื่องจิตวิทยาทางการสอน

3. ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควร จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองเพื่อชี้แจงระบบการเรียนการสอนของคณะทันตแพทยศาสตร์ เพื่อให้ผู้ปกครองมี

ความเข้าใจระบบการเรียนการสอนของคณะ
ทันตแพทยศาสตร์สามารถให้คำแนะนำ ให้กำลังใจและ
ดูแลเรื่องการเรียนของนิสิตได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรด้านอื่นๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนเช่น ความเครียด ความกดดัน การปรับตัว
ทางการเรียน

2. เนื่องจากตัวแปรตามที่นำมาใช้ในครั้งนี้เป็นระดับชั้น
สะสมเฉลี่ย (GPA) ของนิสิต ซึ่งแต่ละชั้นปีจะมี
ความแตกต่างของฐานการคำนวณระดับชั้นสะสมเฉลี่ย
เนื่องจากชั้นปีที่ 4 จะมีจำนวนรายวิชาที่ลงทะเบียนสะสม
น้อยกว่าชั้นปีที่ 6 ดังนั้น ควรมีการศึกษาปัจจัยส่งผลต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแยกเป็นแต่ละชั้นปี

3. ควรมีการวิเคราะห์สาเหตุหรือวิเคราะห์เส้นทาง
(Path Analysis) เพื่อเปรียบเทียบผลวิจัยว่าสอดคล้องกับ
งานวิจัยครั้งนี้หรือไม่ และเพื่อพิจารณาอิทธิพลของตัวแปร
ในทางตรงและทางอ้อม โดยแสดงถึงอิทธิพลที่ตัวแปร
สาเหตุมีต่อตัวแปรผล เพื่อให้ได้รายละเอียดที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.สำราญ มีแจ้ง ประธานกรรมการ
ที่ปรึกษาและ รศ.ดร.เทียมจันทร์ พานิชผลินไชยกรรมการที่
ปรึกษา ที่ได้ให้คำแนะนำ และตรวจทานแก้ไข อีกทั้งผู้มี
ส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ทำงานวิจัยนี้เสร็จสิ้นด้วยดี
ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้อนุญาตให้ทุนในการวิจัย
ครั้งนี้ คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาแด่พระคุณบิดา มารดา ครู
อาจารย์และสถานศึกษาที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้
ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

เกษตรชัย และทีม. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่าง
คะแนนสอบคัดเลือก องค์ประกอบด้านจิตพิสัย
องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของ นั ก คี ษ า วิ ท ย า ลั ย อี ส ล า ม คี ก ษ า
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ขวัญชัย สงวนพงษ์. (2546). ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง
สังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญามหาบัณฑิต,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

จุฑาทิพย์ ขาติสุวรรณ. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่าง
คุณภาพการสอน ความกดดันทางภาษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ความตั้งใจเรียน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ กับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ณัฐชา วัฒนวิไล, ภัสพร ตั้งใจกตัญญู, วิชุดา บรรจง
มณี, และขวัญใจ เลี้ยงวิวัฒน์. (2551). ปัจจัยที่มี
อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี
กรณีศึกษานักศึกษาคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
BU ACADEMIC REVIEW, 9, 121-137.

เต็มศักดิ์ คทวนิช. (2548). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ:
ซีเอ็ดยูเคชั่น.

ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์. (2548). การศึกษาปัจจัยที่มี
ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นิพนธ์ วรรณเวช. (2550). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพล
ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรครู
5 ปี ระดับปริญญาตรี ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏกลุ่มตะวันตก (รายงานผลการวิจัย). ราชบุรี:
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

น้ำเพชร ลินทอง. (2541). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความวิตกกังวลระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน แบบมีเหตุผล และแบบปล่อยปละละเลย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยนนทบุรี ปีการศึกษา 2541. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปนัดดา บุญพาพัฒนา, สุธานันท์ โพธิ์ชาธาร, ธวัชรัตน์ ประจันตะเสน, สุภาวดี สุภมาต, มาลินี ฤาษตุกุล, และ กฤษฎา นุรักษ์. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และคุณภาพการให้บริการของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (รายงานผลการวิจัย). นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

ปนัดดา บุญพาพัฒนา และอัญรัตน์ วิเชียร. (2551). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 (หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง) คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. (รายงานผลการวิจัย). นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

ประพาฬรัตน์ อ่ำประเสริฐ. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม (รายงานผลการวิจัย). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

ปัจจา ชูช่วย. (2551). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ภูวดล เปี่ยมจาด. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์อุตสาหกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคจุฬาภรณ์ (ลาดขวาง) จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

มณฑาทิพย์ มณีโชติรัตน์. (2542). ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มณฑารัตน์ ชูพินิต. (2540). องค์ประกอบในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันราชภัฏนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

รัชดา เบ็ญเจ้าอาแว. (2546). ผลของกิจกรรมประกอบการสอนโดยใช้ศูนย์การเรียนรู้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

วรรณิ อังสิทธิพูนพร. (2544). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ศุภวรรณ พันธุ์ภักดี. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สนธยา เขมวิวัฒน์. (2542). ตัวแปรบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สายวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพาณิชยการพระนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

อริยา คูหา. (2545). แรงจูงใจและอารมณ์. ปัตตานี: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

อริยา คูหาและบุญยัติ ยั่งยืน. (2543). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี (รายงานผลการวิจัย). ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อารมณ สนานภู. (2540). ตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ (รายงานผลการวิจัย). ราชบุรี: สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

เอี่ยมพร หลินเจริญ, สิริศักดิ์ อาจวิชัย, และภิรภา จันทน์อินทร์. (2552). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนนการทดสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ (รายงานผลการวิจัย). ค้นเมื่อ 26 ตุลาคม 2555, จาก <http://www.niets.or.th>.

Carroll, J. B. (1989). The Carroll Model: A 25-year Retrospective and Prospective View. *Educational Researcher*. 18, 26-31.

Walberg, H. J. (1984). Improving the Productivity of America's School. *Educational Leadership*. 41, 19-30.